

[Gustav Pedersen.]

Natur være saaledes, at § 1 kunde give Anledning til en Del Fortolkningsbekymringer. Det vil altid være vanskeligt af afgrænse en bestemt Gruppe af Befolkningen, baade under Hensyn til deres Arbejde og under Hensyn til deres Stilling inden for Virksomheden. Derfor har der ogsaa været en Del Spørgsmaal, som vi har maattet forhandle, men som vi imidlertid ikke har fundet gav os Anledning til at stille Ændringsforslag. Jeg skal dog nævne et Par af de Spørgsmaal, som har været til Forhandling, og som har givet Stødet til et Par Bemærkninger i Betænkningen.

Der har for det første været Spørgsmaalet om Hotelportiers. Selve Titelen dækker som saa mange andre Titler ikke et fast afgrænset Begreb med Hensyn til Stillings Karakter. En Hotelportier kan være en overordnet Funktionær, Receptionschef el. lign., og saa kan der overhovedet aldrig være Tvivl om, at den paagældende hører ind under Funktionærloven. Der kan ogsaa i visse Tilfælde være Tale om at anvende Betegnelsen i Forbindelse med relativt løst ansatte Mennesker, der nærmest maa betragtes som Hotelkarle, som altsaa har et Arbejde, der ikke kan høre ind under Funktionærloven. Jeg tror, vi nogenlunde har fundet det, der dækker Problemet, i de Bemærkninger, som er fremsat i Betænkningen, hvor man dels slaar fast, at hvor de vedkommende Personer er overordnede i Forhold til de øvrige inden for Portierarbejdet, eller hvor de har en Del kontormæssigt Arbejde, eller for en væsentlig Del kontormæssigt Arbejde, eller i øvrigt repræsenterer Hotellet over for Gæsterne, maa de betragtes som Funktionærer i Funktionærlovens Forstand. Nærmere tror jeg ikke det har været muligt at komme det, og nogen egentlig Ændring i Lovforslagets § 1 kunde det ikke give Anledning til.

Det andet og noget mere komplicerede Spørgsmaal, vi har haft i Forbindelse med § 1, har været Spørgsmaalet om de Handelsrejsendes Stilling. Der har aldrig, heller ikke under den tidligere Lov, været nogen Tvivl om, at Handelsrepræsentanter eller Handelsrejsende er Funktionærer i Funktionærlovens Forstand — det har været slaaet fast gennem saa mange Domme, at der ikke var Plads for nogen Tvivl. Det Spørgsmaal, der har rejst sig, er, hvorvidt den Ændring, som i selve Lovforslaget har fundet Udtryk i § 1, gaaende ud paa, at man ved Funktionærbegrebet forstaar en fast Tilknytning til en Virksomhed, skulde

ændre Handelsrepræsentanternes Stilling. Det er imidlertid ikke Tilfældet. En Repræsentant vil — som det ogsaa fremgaar af Betænkningen — være Funktionær, hvis han er ansat i en Virksomhed, det vil sige, hvis han skal staa i Rapport til Virksomheden, faar sit Arbejde fastlagt af Virksomheden.

Jeg tror nok, jeg tør sige, at for langt den overvejende Del af disse Repræsentanter er dette Forhold saa klart og utvetydigt, at der ikke vil opstaa noget Spørgsmaal. Problemet har rejst sig i Forbindelse med de Særforhold, der har været gældende under Varemangel-Perioden. Her har det i visse Tilfælde været saadan, at Handelsrejsende ikke blot har rejst for eet Firma, men undertiden for baade to og flere. Naar de har haft saa lidt at sælge, at deres Rejseomkostninger og Indtjening ikke kunde dækkes af Salget fra en enkelt Virksomhed, har de suppleret dette Salg med Salg fra andre Firmaer, og her har saa rejst sig det Spørgsmaal, om dette betød, at de blev sat uden for Funktionærlovens Beskyttelse.

I disse Tilfælde er det blevet understreget, at hvis de paagældende i øvrigt er knyttet til en Virksomhed, hvor de kan betragtes som ansatte, falder de ikke uden for Funktionærlovens Beskyttelse, men hvor det drejer sig som det, man normalt kalder Agenturforretning, hvor de paagældende i Virkeligheden er fuldkommen selvstændige, baade bestemmer, hvor længe de vil arbejde, hvornaar de vil rejse, og hvorhen de vil rejse, kan der naturligvis ikke være Tale om at betragte dem som Funktionærer i denne Lovs Forstand.

Jeg erkender, at der kan komme Grænsetilfælde, men det vilde ikke være muligt at skrive denne Paragraf saaledes, at der aldrig kunde opstaa Grænsetilfælde. Vi har det samme Spørgsmaal i Forholdet mellem Lagerekspedienter og Lagerarbejdere. Der kan der ikke gives en Definition, som dækker alle Tilfælde saa nøjagtigt, at der aldrig kan blive Tale om en Domsafgørelse, for at man kan finde, hvor Grænsen er. Men det har i Virkeligheden kun været forholdsvis faa Tilfælde, det har været nødvendigt at sende til Domstolene, og jeg tror ogsaa, det bliver forholdsvis faa Tilfælde for Repræsentanternes Vedkommende, som det bliver nødvendigt at lade afgøre ad Rettens Vej. Fuldstændigt at undgaa Grænsetilfælde vil imidlertid ikke være muligt, uanset hvordan man formulerer denne Paragraf.

Da der fra visse Repræsentanters Side har været udtalt Frygt for, at Virksomhe-